

Nič žitnih presežkov

Zvezna vlada bo s koncem sedanjega proračunskega leta končala podpiranje farmarjev in odkup žita.

WASHINGTON, D.C. — Skozi desetletja je zvezna vlada podpirala farmarje na razne načine. Omejevala je obseg posevka, plačevala neobdelano zemljo v "zemeljski banki", odkupovala žito, mleko, surovo maslo, bombaž in vse to hranila v velikih shrambah. Ko so bile te le prepolne, je bilo treba najemati nove, če nismo našli odjemalcev za preobilico žita in drugih programov. Med takimi državami je bila tudi Jugoslavija.

Lanska slaba letina žita po vsem svetu, prav posebno pa v Sovjetski zvezi, je pobrala večino presežkov in odvisnih zalogo le v naši deželi, ampak povsod po svetu. Cena pšenice je vsod po letu. Cena pšenice je vsod po letu. Cena pšenice je vsod po letu.

Farmarji v ZDA imajo sedaj proste roke, lahko sejejo, kar hočejo in kolikor hočejo, seveda pa ne bodo mogli več računati, da jim bo vlada ZDA odkupila njihov pridelek, če ne bo nobene druge kupce, kot se je to dogajalo v preteklosti.

Zanimivo je, da je glavna skupščina ZN proglasila leto 1974 za "leto svetovnega prebivalstva", ko hoče svet posebej opozoriti, da je treba ljudski prirastek ohraniti v skladu s porastom pridelka hrane. Težnja ni toliko na povečanju pridelka hrane kot na pomanjšanju prirastka prebivalstva na svetu. Pri tem je znano dejstvo, da bi na svetu lahko pridelali za vse dovolj hrane in še dosti več, če bi le zemljo in vsa sredstva ter znanje pravilno uporabili.

Mrs. Richard Nixon
skušala ustvarjati
dobro razpoloženje

WASHINGTON, D.C. — Razpoloženje v Beli hiši in tudi pri samem predsedniku Nixonu v zadnjih tednih ni bilo dobro in sproščeno. Predsednik je tiščala Watergate afera, iz katere je iskal izhod, ki naj bi bil najmanj škodljiv njegovi politiki in politiki ZDA. V ponedeljek je spregovoril, ni pa še gotovo, če je zadevo vsaj, kar njega samega tiče, rešil.

V času napetosti in iskanja se je Mrs. Pat Nixon prizadevala v javnosti na vse načine ustvariti dobro razpoloženje. S smehom in kramljanjem je skušala prenesti in ustvarjati dobro razpoloženje med časniki, ki so spremljali predsednika na velikonočni odmor v Florido.

Vremenski prerok

Večinoma oblačno, deževno z verjetnostjo neviht. Najvišja temperatura okoli 74 F.

Myles J. Ambrose

Jerry V. Wilson

FBI IŠČE DIREKTORJA — Med kandidati za novega direktorja FBI se omenjata Myles J. Ambrose (na levi), poseben svetovalec pravosodnega tajnika, in Jerry V. Wilson, policijski šef District of Columbia.

Razgovori v Parizu
o Vietnamu končani

Predhodni razgovori o položaju v Vietnamu, ki so se začeli v Parizu pretekli petek, so bili zaključeni.

PARIZ, Fr. — Zastopniki ZDA in Severnega Vietnama so razgovore, ki so se začeli v petek, končali v ponedeljek in včeraj odpravili domov. Nobena stran ni povedala jasno, kaj je bilo na razgovorih doseženo. Predhodno so o njih trdili, da so pripravljali, da pa objavljeni bodoči sestanki Kissinger-Tho ne bo odvisen od njihovega izida.

Vodnik delegacije Severnega Vietnama Nguyen Co Thach je dejal časniki, da bo kot včeraj odpotoval v Hanoi "poročat svoji vladi". Pripomnil je, da so stališča Severnega Vietnama in ZDA različna, da pa bo mogoče najti rešitev za vse težave, če bodo ZDA pokazale dobro voljo. Posebno ga vznemirja prekinitev čiščenja min pred pristanišči Severnega Vietnama, prekinitve razgovorov o gospodarski pomoči Hanoi in izvidniški poleti nad Severnim Vietnamom. Nič točnega ni Thach hotel povedati o napovedanem sestanku Kissinger-Tho.

Vodnik zastopstva ZDA W. Sullivan je ob koncu tretjega sestanka v ponedeljek, ki je trajal komaj dve uri, dejal časniki, da je vsaka stran podala svoje poglede "in mi smo dosegli, po kar smo prišli". Tudi Sullivan je včeraj zapustil Pariz in se vrnil v ZDA.

Washingtonu se ne mudi
na razgovore s Panamo

WASHINGTON, D.C. — Vladi ZDA se prav nič ne mudi k obnovi razgovorov z vlado Paname o spremembi pogodbe o prekopu in Kanalski coni. V Beli hiši so se odločili počakati, da se v Panami ohladi in opustijo svoja proti-ameriška stališča, ki so jih tako vztrajno in goreče kazali tekom zasedanja Varnostnega sveta ZN v Panami v preteklem marcu.

Panamski zunanji minister si je tedaj ponovno privoščil ostre napade na ZDA in iskal podpore za svoje stališče pri drugih državah. Zastopnik ZDA je tedaj podarjal, da to pogajanjem med ZDA in Panamo ne bo koristilo, ampak škodovalo.

Ko Washington sedaj ne kaže nobene volje do obnove pogajanj, daje Panami priložnost, da spozna svojo napako in nesmiselnost njenega stališča o javnem razpravljanju vprašanj, ki se najbolje in najlažje rešujejo v miru in privatno med tistimi, ki so neposredno prizadei.

Arabec v Rimu ustrelil
napačnega človeka

RIM, It. — Zadnji petek je pripadnik "Črne septembra", arabske teroristične organizacije, ustrelil tu 34 let starega domačina Vittoria Olivares, ko naj bi imel nalogo ustreliti vodnika El Al urada, Izraelca, ki naj bi bil vohun za Izrael.

Olivarez je italijanski jud in je bil zaposlen v pisarni El Al, bil bi naj močno podoben Izraelcu, ki ga imajo Arabci na piki. Morilca so prijeli.

Nixon predložil načrt
o davčnih dopolnilih

Predsednik Nixon je poslal Kongresu načrt davčnih dopolnil, ki končujejo nekatera davčna zavetja, pa ohranjajo druga.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon je obljubil predlog sprememb zveznega davčnega zakona še lansko jesen, pa ga še sedaj poslal Kongresu. V njem predvideva ukinjenje nekaterih davčnih zatočišč za bogatine, pa ohranja druge, o katerih je zakladni tajnik G. Shultz izjavljal, da so koristna na dolgo roko vsej deželi.

Predlog hoče poenostaviti sedanje davčno prijavo, ko uvršča podrobne odtegnitve, ki so bile doslej v navadi, v razne mešane postavke. Predvideva tudi poseben starostni kredit. Predsednik domov in dijakom privatnih šol z novimi davčnimi olajšavami.

Mestni bondi, ki so sedaj zavetje bogatim pred davki, bodo to prednost izgubili, zato pa naj bi mesta dobila posebno podporo. Predlog vsebuje tudi določilo o minimalnem davku, ki ga mora plačati vsakdo neoziraje se na razne davčne ugodnosti in zavetja.

G. Shultz, ki je predlog zagovarjal in razlagal pred kongresnim odborom, je dejal, da davčne spremembe ne bodo v pogledu zveznega davčnega dohodka prinesle nobene spremembe. Dohodki bodo v glavnem ostali isti, le nekateri viri bodo spremenjeni. On smatra sedanjí davčni sistem v ZDA za zdrav in nepotreben kakih večjih sprememb.

Haldeman in
Ehrlichman nista
imela prijateljev

WASHINGTON, D.C. — Haldeman in Ehrlichman, glavna predsednikova pomočnika v Beli hiši, ki sta združevala v svojih rokah glavno moč Bele hiše in to z izjemo dr. H. Kissingerja trdo nadzirala in vodila po željah svojega gospodarja, sta se malo ali nič ozirala na Kongres in na člane vlade.

Ni torej nič čudnega, da nista imela tam nobenih prijateljev, pač pa dosti nasprotnikov, ki ju niso marali zaradi načina, kako sta jim zapirala neposreden stik s predsednikom Nixonom. Zato zaradi njegovega odhoda ni na kapitolu nobenega žalovanja.

BREŽNJEV ZA TRAJEN MIR
NA PRVOMAJSKI PROSLAVI

Včeraj je na veliki prvomajski proslavi na Rdečem trgu v Moskvi govoril glavni vodnik Komunistične partije ZSSR Leonid I. Brežnev. Pozival je k trajnemu miru in prijateljstvu med narodi in se pri tem izognil vsakemu napadu na kateregakoli sovražnika ZSSR.

MOSKVA, ZSSR. — V vsem socialističnem svetu je 1. maj praznik delavske solidarnosti. Povsod ga praznujejo z javnimi nastopi, sprevodi in govori. Nekdaj je bil bistveni del teh sprevodov vojaška parada. V zadnjih letih je vedno manj vojaštva, zato pa več mladine, športnikov in predstavnikov raznih delavskih panog. Letos je bil v ZSSR pri glavni proslavi na Rdečem trgu Leonid I. Brežnev, glavni tajnik Komunistične partije ZSSR. Poleg njega so stali na vrhu Leninevega mavzoleja še Nikolaj Podgornij, predsednik ZSSR, A. Kosygin, predsednik vlade ZSSR in maršal A. Grečko, sovjetski obrambni minister.

Leonid I. Brežnev je prejšnji teden govoril na zasedanju Centralnega komiteta KP ZSSR o mednarodnem in notranjem položaju Sovjetske zveze in zagotavljal svoje poslušalce, da izboljšanje odnosov ZSSR z ZDA in drugimi državami svobodnega sveta Sovjetski zvezi ne bo v škodo, ampak v korist. Poudaril je, da to ne bo zmanjšalo čujenosti ZSSR napram njenim sovražnikom in kapitalističnim "napadalcem". Centralni komitet je sprejel njegovo razlago in odobril nadaljevanje njegove politike.

Tako je bil govor Brežnjeva včeraj nekaj zaključek in potrdilo sklepov posvetovalnih zadnjih dni. Brežnev je govoril z vrha Leninevega mavzoleja na Rdečem trgu pod njim zbranim množicam. Izognil se je vsakega napada na kateregakoli njegovega nasprotnika Sovjetske zveze, pa namesto tega izjavil, da "glas dežele Lenina — celotne socialistične skupnosti poziva k trajnemu miru in prijateljstvu med narodi".

Niti z besedico ni omenil ne posredno in ne neposredno Kitajske ali Izraela, ki sta v zadnjih letih najbolj pogosta cilja sovjetskih napadov. Brežnev je govoril o koncu vojne v Vietnamu in opozoril na bistvene pozitivne spremembe v Evropi. Pri tem je dejal, da se prizadeva ZSSR za premaganje "evropske krvave preteklosti ne toliko zato, da bi jo pozabili, kot za to,

da bi se nikdar ne ponovila". Politika ZSSR v Evropi in povsod drugod po svetu je politika miru, je trdil Brežnev.

Vsekakor so to lepe besede, lepi in prijetni pozivi, le da jim svet žal ne more verjeti, dokler jim ne bodo sledila prav tako lepa in prepričljiva dejanja. Sovjetska zveza vzdržuje najštevilnejše oborožene sile na vsem svetu na kopnem, v zraku in na morjih. Njene sile so sredi Evrope in nakopičene čakajo na meji Kitajske v polni pripravljenosti. Ko govori o miru, se Sovjetska zveza hiti na vse načine oboroževati, da bi dosegla premoč v orožju nad vsem ostalim svetom.

Poljska se pogaja s
Kanado o nakupih žita

VARSAVA, Polj. — Kanadski minister Otto Lang je dejal, da se vrše med Poljsko in Kanado razgovori o novih, večjih nakupih žita za Poljsko v Kanadi. Gre za dolgoletni dogovor, ne za enkratno kupčijo.

Zadnje vesti

NEW YORK, N.Y. — Glavni zvezni okrožni sodnik v Brooklynu je odločil, da bodo Mrs. B. Braunsteiner Ryan vrnili v Zahodno Nemčijo, kjer je pred sodiščem v Dueseldorfu obtožena sodelovanja pri izbiranju jetnikov koncentracijskih taborišč v času druge svetovne vojne v Nemčiji za plinske celice. Kriva naj bi bila večjega števila umorov. Ob tej priložnosti je prišlo v javnost, da je še okoli drugih 50 sličnih obtožencev in obtoženc, katerih izročitev zahtevajo.

WASHINGTON, D.C. — FBI agenti čuvajo pisarne Haldemana, Ehrlichmana in Deana v Beli hiši, da ne bi iz njih izginili kaki dokumenti v zvezi s preiskavo Watergate. Vsi trije so v glavnem vmešani v napor skrivanja celotne afeze pred oblastmi, pred predsednikom Nixonom in seveda pred javnostjo. Napovedujejo, da bodo v zvezi s tem vsi obtoženi, poleg njih pa še J. Mitchell, Jeb S. Magruder in F. C. LaRue.

WASHINGTON, D.C. — Notranji tajnik Rogers Morton je včeraj pozval vse, naj varčujemo z gasolinom, ker vse kaže, da bo oskrba z njim v prihodnjih mesecih v ZDA omejena in pomanjkljiva.

WASHINGTON, D.C. — Napovedujejo, da bo predsednik Nixon objavil danes nove odredbe za nadziranje plač in cen.

NEW YORK, N.Y. — Včeraj se je tu poročila Charlotte Ford, dedinja Fordove bogatije, z J. Anthonyjem Forstmannom, načelnikom Forstmann-Leff investicijskega podjetja v New Yorku.

BEVERLY HILLS, Kalif. — Znan olimpijski zmagovalec v plavanju Mark Spitz se bo v nedeljo tu poročil s Susan Weiner.

Iz Clevelanda
in okolice

Seja — Federacija klubov slovenskih upokojencev ima v petek ob dveh popoldne sejo v Slov. društvenem domu na Recher Avenue.

Obisk spet pičel — Metropolitan opera je sinoči podala znano "Lucio de Lamermoor" v Public Hall na drugi večer svojega letošnjega gostovanja v Clevelandu. Udeležba je bila približno tolikšna kot v ponedeljek pri "Tosci".

Vdova v Euclidu dobila v loteriji \$75.000 —

Mrs. Mary B. Jaunsis, ki je zaposlena v tovarni kot delavka, je zadel v loteriji Pennsylvanie \$75.000 kot prva iz Ohia.

Iz slov. naselbin

ELY, Minn. — V sredo, 24. aprila, je umrla v bolnišnici 80 let stara Mrs. Jennie Telich, rojena v Sloveniji, pa živeča 61 let v tukajšnji naselbini. Zapustila je moža Franka, sinova Joa in Franka (Phoenix, Ariz.), hčere Mrs. Frank (Katherine), Lenich, Mrs. Matt (Mary) Smrekar (Obe v Ely), Mrs. Jean Vasicek (Gastonia, N.C.), Mrs. Greg (Rose) Meyer (New London, Wis.) in Mrs. Tom (Albina) Sotak (Cleveland, O.), 21 vnukov in vnukinj, 6 pravnukov in pravnukinj ter dve sestri v Jugoslaviji. Pokojna je bila članica SZZ in ABZ št. 120. Pogreb iz Kernetzovega pogrebnega zavoda je opravil nečak msgr. Bernard Papesch, ki je imel sv. mašo v nedeljo ob 8.30 v cerkvi sv. Antona v Ely. Pokojna in njen mož sta lani praznovala 60-letnico poroke.

Sprememba v vodstvu
KP Sovjetske zveze

Na zasedanju Centralnega komiteta KP ZSSR pretekli teden so bili imenovani v Politbiro kot polni člani maršal Grečko, vodnik policije Andropov in zunanji minister A. Gromiko.

MOSKVA, ZSSR. — Sredi preteklega tedna se je zbral na tajno zasedanje Centralni komitet Komunistične partije Sovjetske zveze. Na njem je poročal glavni tajnik L. I. Brežnev o mednarodnem položaju in o mednarodni politiki ZSSR. Centralni komitet je to odobril in posebej odobril tudi njegov obisk v Bonnu in Washingtonu, ki sta določena za letošnji maj in junij.

Centralni komitet je poslal v pokoj člana Politbiroja, vrhovnega organa Komunistične partije, Pyotra V. Shelesta, bivšega partijskega vodnika v Ukrajini in G. I. Voronova, bivšega predsednika vlade Ruske republike. Za stalne in polnoveljavne člane Politbiroja so bili imenovani dosednji nadomestni člani maršal A. Grečko, obrambni minister ZSSR, Jurij V. Andropov, načelnik odbora državne varnosti oziroma tajne policije, ter A. Gromiko, zunanji minister ZSSR skozi 20 let.

P. Shelest je bil znan kot nasprotnik pomirjevanja in mirnega sožitja z Zahodom. Z njegovo odstranitvijo iz Politbiroja je utrjen položaj Brežnjeva in njegove politike pomiritve in sodelovanja z ZDA.

ODPOVED CESARJEVEGA OBISKA V ZDA ŠKODILA ODNOSOM WASHINGTON-TOKIO

WASHINGTON, D.C. — Odnosi ZDA z Japonsko so v zadnjih letih v stalnem upadanju. Japonska je zamerila ZDA, da jo te niso v naprej informirale, da so na poti potovanja s komunistično Kitajsko, ko so julija 1971 objavile Nixonovo potovanje v Peking. Hudo jo je zadela Nixonova objava ukinitve zlate podlage dolarja in uvedbe 10-odstotne posebne carine za uvoz v ZDA avgusta 1971.

Rastoči japonski uvoz v ZDA in omejevanje ameriškega izvoza na Japonsko sta ustvarila trenja na gospodarskem področju, ki jih ni mogoče spraviti s sveta. Vsi poskusi so doslej v tem pogledu propadli. ZDA napovedujejo,

da bodo omejile japonski uvoz, če vprašanje ne bo v doglednem času rešeno na kak drug način.

V Tokiu in v Washingtonu so uvideli, da slabšanje odnosov med obema spravlja v nevarnost povezavo, ki se je izkazala obojestransko koristna v zadnjih desetletjih. Tako je predsednik Nixon letel jeseň 1971 na Aljasko in tam sprejel in pozdravil japonskega cesarja, ko je ta tam preko letal na tritedenski obisk v Evropo. Nixon je tedaj povabil cesarja na obisk v ZDA.

Povabilo je bilo kasneje ponovljeno in vse je bilo že pripravljeno za obisk japonskega cesarja v ZDA v prihodnjem oktobru.

Tak obisk ni šel v račun japonskim socialistom in komunistom, ki so proti povezavi Japonske z ZDA. Začeli so torej javno gonjo proti cesarjevi poti v ZDA, četudi je bilo znano, da bi cesar sam rad obiskal Ameriko. Ko je postala javna razprava glasnejša in bolj vroča, je predsednik vlade Tanaka, ki je preje cesarjevo potovanje odobril, klonil in to potovanje "odložil" na kasnejši čas.

Odpoved je bila v Washingtonu zelo hladno sprejeta in so tam japonskemu zunanjemu ministru Ohiri, ko je hotel iti razloge odložitve pojasniti, sporočili, naj kar mirno ostane doma. Že tako hladni odnosi so se s tem še poslabšali.

Ko je odpadel obisk japonskega cesarja v ZDA, je odpadel tudi napovedani Nixonov obisk na Japonskem prihodnje leto. Zunanji minister Ohira je dejal časniki, da Japonska Nixonu ni povabila na uradni obisk, da pa bo seveda dobrodošel, če želi priti. Oba obiska naj bi bila ustvarila boljše javno razpoloženje v obeh državah, ko levičarji na Japonskem ščuvajo proti ZDA in ko ustvarja močna japonska konkurenca nejevoljo v gospodarskih krogih ZDA.

V Tokiu so na vse to premalo mislili, cesarjev obisk so odpovedali iz notranje političnih razlogov, povzročili pa so s tem hudo škodo svojim odnosom z ZDA.

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 87 Weds., May 2, 1973

Amerika in Evropa iščeta nov medsebojni odnos

I.

Ob koncu druge svetovne vojne je predstavljala Amerika vse, kar je v svobodnem svetu res kaj pomenilo. Evropa z Veliko Britanijo in Francijo vred, obema glavnima zmagovalkama in evropskima zastopnicama "velikih štirih", je bila gospodarsko in vojaško na tleh, njene moči od dolge vojne tako izčrpane, da je ameriški državni tajnik Marshall spoznal, da jo je treba dvigniti na noge, če naj se na svetu obnovi ravnotežje sil, ki je potrebno za ohranjanje miru.

Amerika je bila v prvih letih po drugi svetovni vojni daleko najmočnejša sila sveta, Sovjetska zveza ji ni segala niti do ramen kljub svojim številnim oboroženim silam, ki so stale v sredi Evrope. Amerika je edina imela atomsko orožje in bi tedaj lahko svetu diktirala svoje zahteve. Seveda ni nihče na to niti mislil, ker to ni v skladu z ameriškim značajem in gledanjem na svet, bilo bi tudi v ostrm nasprotju z načeli demokracije, na katerih je Amerika zgrajena.

V okviru Marshallovega načrta je Amerika pomagala obnavljati evropsko gospodarstvo. Vanj je vložila milijone dolarjev in ni pri tem mislila, da si ustvarja z lastnimi sredstvi tekmeča. Bila je uverjena, da je to edina prava pot, ki vodi k obnovi evropske moči in evropskega ravnotežja napram Sovjetski zvezi in njenemu bloku, ki je grozil potisniti svoje meje do Atlantika.

Ko je Sovjetska zveza strla demokracijo na Češkoslovaškem in uvedla tam komunistični režim, je Amerika uvidela, da se je prezgodaj umaknila s svojimi oboroženimi silami iz Evrope. Sklenila je torej z državami svobodne Evrope vojaško obrambno zvezo NATO, katere članica je od vsega početka Kanada, ker je ves čas sodelovala tudi v vojni proti nacistični Nemčiji in pri povojni obnovi Evrope. V okviru te pogodbe so se ameriške oborožene sile vrtnile v Evropo in zasedle mejo vzdolž železne zaves, ki je razdelila Evropo, kot je že leta 1947 ugotovil pokojni britanski vodnik W. Churchill.

Pod varstvom ameriških oboroženih sil, posebno njene atmosfere orožja, se je Evropa mirno in varno obnavljala. Postopno je izgrajevala tudi svoje lastne oborožene sile, toda v omejenem obsegu, kolikor je zmogla brez napora. Amerika je bila velikodušna in v prvem desetletju ni dosti zahtevala od svojih zaveznikov v Evropi. Voljno je nosila večji del teže skupne obrambe.

Poleg tega je odprla svoj trg za izdelke evropske industrije, ki je to dobro voljo na široko uporabila. Evropski izdelki so se začeli uveljavljati na ameriškem trgu in tekmovali z domačini, pa to ni nikogar dosti vznemirjalo. Ameriško gospodarstvo je bilo trdno in presežek v mednarodni trgovini tolik, da se ni nihče vznemirjal zaradi "malenkosti".

Amerika je sama ustavila komunistični napad na Korejo, zavezniki so ji pomagali bolj simbolično kot dejansko. Nato je v obilni meri podpirala Francijo, ki se je borila za ohranitev svoje posesti v Indokini. Le Eisenhowerjeva previdnost je preprečila, da ZDA že tedaj niso posegle v Indokino.

Ko je bila Evropa gospodarsko obnovljena, je Amerika počasi le začela misliti, da bi ji lahko odvzela del bremena pri varovanju svojih lastnih meja. To je postalo bolj pereče, ko so se ZDA zapletle v vojno v Indokini in tam trošile svoje moči. Ne zavezniki v Evropi in ne Japonska niso bili pripravljeni podpirati ameriškega napora v Indokini. Nasprotno, Ameriko so zaradi tega celo začeli pisano gledati in jo prijemati, zakaj se "meša v Azijo" in Evropo zane-marja.

Evropa kot Japonska sta čas ameriške zaposlenosti v Vietnamu dobro izkoristili za osvajanje svetovnega in ameriškega trga in z obeh izrivale domače produkte. Ameriška industrija je bila polno zaposlena in se ni postavila v bran, kot bi bilo potrebno in v onih letih nemara tudi lažje kot sedaj, ko mora izgubljeno znova osvajati.

Svobodna Evropa, povezana v Evropski gospodarski skupnosti, je danes gospodarsko najmočnejša sila sveta poleg ZDA, močnejša od Sovjetske zveze in njenega celega bloka, močnejša od Japonske, ki je kot posamezna država na svetovni lestvici na tretjem mestu.

Gospodarska moč je temelj za politično in vojaško moč. Za enkrat sta v tem pogledu tako Evropa kot Japonska šele na začetku poti. Obe imata še picle oborožene sile, ki se opirajo na oborožene sile ZDA in zavise od ameriškega jedrskega orožja, ki je kot dežnik razpeto nad vsem svobodnim svetom in ga čuva pred vsakim komunističnim izsiljevanjem.

Evropska skupnost je tudi politično še veliko prešib-

ka, da bi mogla uveljaviti svoje želje in zamisli. Vsaka evropska država še vedno ljubosumno čuva svojo suverenost in gleda na svoje neposredne koristi, skupnost je šele na drugem mestu. Dokler Evropa ne govori z enim jezikom in dokler nima skupnega, enotnega vodstva, ki bo delalo za dogovorjene skupne cilje, ne more veljati za silo prvega reda v svetu. Njena odvisnosti od ZDA je očitna in neobhodna tudi na obrambnem polju. Kljub vsemu je vendar odrasla in hoče več neodvisnosti, več svobode, pri tem pa se noče odreči varnosti, ki jo ji nudi Amerika.

Nove razmere, nov odnos sil zahteva novo ureditev medsebojnih odnosov. O tem je zadnjič govoril dr. H. Kissinger in o tem se posvetujejo in razpravljajo sedaj vse vlade države svobodne Evrope, pa tudi Kanade, Japonske in drugih držav svobodnega sveta, ker se zavedajo, da bo nov odnos sil med ZDA in Evropo nujno vplival na njihov položaj v svetu.

BESEDA IZ NARODA

Pomladni koncert Korotana

CLEVELAND, O. — V pomlad in v jesen se pesem posebej prilegajo. Zelenje, brstje in cvetje oživijo človeka kakor ga zrel jesenski dnevi naredijo otožnega. Menda je res tako, da smo iz prsti in iz prsti živimo. Pomladna košatost nas dviga, jesensko umiranje nas tlači.

V soboto, 5. maja, priredi svoj koncert Korotan. Čas nas prehituje, od obilja organizacij, ki so nam posredovale kulturne dobrine, jih je ostalo le malo. Med rečnimi je tudi Korotan. Marsikdaj sem že mislil: med tistimi, ki vabijo na kulturne prireditve, so vedno ista imena. Ne bom rekkel, da so vabila brez pomena, toda prav tako lahko rečem: če v slovenskih ljudeh ni občutka, da kulturno življenje pomenja duhovno življenje neke skupnosti, potem bodo kmalu tudi vse besede vabil — govorjenje v veter.

V dolgih letih, kar slovenski človek živi na tujem, je ustvaril marsikaj. Življenje ni bilo lahko, toda občutek, da je treba tudi duhovno živeti, je našemu človeku dajal moči, da se je zbiral k petju, k igram in predavanjem.

Ponos, da ohranja tradicijo in pravezanost k temu, kar je z muziko ustvaril, je polila mnoge organizacije vrsto let.

Zdaj je marsikaj drugače. Ne katere oglaševane skupine, ki prihajajo iz domovine med nas s pevske, muzikalne in folklornimi nastopi, so načele ponos, ki je bil tako močan med nami. Mnogi že z viška gledajo, kar je zrastle med nami, zdi se jim manj vredno. Ob nastopih prišlekov iz domovine je reklama tolikšna, da se človek čudi, vse v superlativih. Niti visoka vstopnina na te prireditve ljudi ne moti, vzdihujejo pa nad polovično vstopnino k prireditvam društev, ki so dejansko del njih volje in njih želja. Da prihajajo sem z določenimi nameni, mnoge niti ne zanima več. Pri tem pa najdejo vse mogoče napake pri društvih, ki so jih sami ustvarili in toliko let vzdrževali.

Ponos nad lastnim delom izginja in prav tako spoštovanje pred trudi in mukami od delu, ki smo ga opravili. Resnega človeka boli srce, ko gleda vse to. Korotanov pomladni koncert je v soboto. Ta in oni morda ne bo mogel priti, ker pač dela, toda koliko jih je, ki lahko pridejo in spet dvignejo ponos nad lastnim delom. Morda naše delo ni vselej najboljšo, toda je naše, z ljubeznijo in trudom opravljeno. Kdor svojih lastnih trudov ne spoštuje, kdor ne ceni več kulturnega dela, ki so ga naše organizacije opravile v vseh letih, s tistim je nekaj hudo narobe.

Naj bi Korotanov pomladni koncert obnovil naš ponos in spoštovanje do vsega kulturnega dela, ki je zrastle med nami. Prav je, da cenimo vsako kulturno delo, toda ljubimo svoje-

ga. Mnogo skrbi, težav in trpljenja je v njem in prineslo nam je marsikako srečno uro.

Karel Mauser

Visoki stroški

CLEVELAND, O. — Citizens' League, politična organizacija, ki zastopa industrijalce, ne more kontrolirati velike mestne zbornice s 33 člani in skuša zato število članov zmanjšati na 15 odbornikov. Znano je, da v veliki zbornici imamo odbornike raznih slovanskih narodov, ki se vsi borijo proti "polution", proti industrijalcem, ki mečejo razne odpadke v reko Cuyahoga, in proti temu, da bi se mestna elektrarna prodala privatni družbi CEI.

The Citizens' League in Cleveland Plain Dealer želita prepričati volivce, da bi se prihranilo \$225,000, če bi znižali število mestnih odbornikov od 33 na 15. Taki razlogi so smešni, kajti davkoplačevalci bi tudi lahko prihranili \$2,200,000, če ne bi najeli 200 novih policajev, in pred petimi leti bi lahko prihranili \$5,000,000, če ne bi volivci glasovali za zvišanje plač policistom in ognjegascem.

Pomniti je treba, da imamo 33 vard in da vsaka varda plača \$8,000,000 davka vsako leto za mestne potrebe. In kaj imamo od tega? Skušajo nam vzeti še našega zastopnika. Če plačamo \$8,000,000 davka v 32. vardi, smo Slovenci gotovo upravičeni, da imamo svojega lastnega mestnega odbornika, ki stane samo \$12,500. Zakaj nihče ne priporoča, da bi znižali število gasilcev, katerih je 1200 in služijo večinoma po \$11,700 letno. S tem bi se tudi ogromno prihranilo, če bi odstranili kakih 300!

Torej:

VOTE NO ON ISSUE 9
on May 8, 1973.

William J. Kennick

Kansaške drobtinice

KANSAS CITY, Kans. — Velika noč v naši župniji. — Pri Sv. Družini smo obhajali velikonočne dneve v duhu sv. Cerkve, ki je te dni posvetila skrivnosti sv. Rešnjega Telesa in trpljenju Jezusa, kateremu sledi Njegovo poveljčanje z vstajenjem. Ljudje so se pridno udeleževali vse dni ganljivih obredov in s tem dajali dober zgled mladini.

Ko gledam te naše ljudi, ki s tako pobožnostjo molijo, me vedno globoko gane. Večina starejših je polna revme, a se vendar trudijo pokloniti se evharističnemu Gospodu. Kaka pridiga tistim, ki zdravih kolen ne upognejo v adoracijo, samo malo "pocincajo", kot smo rekli doma. Psklon lahko postane simbol naše vere v pričujočnost Jezusovo. Še več! Lep, spoštljiv poklon lahko spremenimo v dejanje ljubezni. Kdo nam pa brani reči Gospodu v srcu: "Sprejmi, Gospod Bog, ta moj poklon kot znak ljubezni do Tebe." In ga bo sprejel.

V naši župniji smo ohranili še

vse stare navade iz domovine. "Zegen", vstajenje, pirhe. Tudi božji grob še imamo. Vstajenje praznujemo vsako leto že zvečer po vigiliji na Veliko soboto. V procesiji so otroci in Društvo NIJ. Škoda le, da se več fantov ne pridruži procesiji, da bi tako javno dali čast Bogu kot mu gre.

Upamo, da bomo vsi, ki zdaj sočustvujemo in sotrpimo z Gospodom, nekoč deležni Njegovega poveljčanja v nebesih.

Zgoraj sem omenila poklon evharističnemu Gospodu. So ljudje — ne naši farani — ki se pobožno križajo in poklekajo pri stranskih oltarjih, mimo tabernaklja pa kar gredo, kot bi ga ne bilo. Sv. Paskalij bi take ljudi nedvomno prestrašil. Znano je, da je gojil posebno ljubezen do sv. Rešnjega Telesa. Ko je ležal od odprti rakvi med sv. mašo zadušnico, se je pri povzdigovanju napol dvignil in ljubeče pogledal sv. Hostijo. Ko je njegovo telo že počivalo v grobnici, je še vedno čval nad spoštljivostjo, ki gre sv. Evharistiji. Včasih je mežnar šel mimo oltarja brez poklona. Paskalij je zaropotal v grobnici, da je mežnar takoj zdrknil na koleno. To se je dolgo dogajalo.

Neki duhovnik je v Rimu obiskal cerkev Marije Snežne. Mimo oltarja, pred katerim je golela "večna" luč, je šel neki gospod brez navadnega upogiba kolena. "To je zakristan ali pa protestant," je mislil gospod. Protestantu se to oprost, ker ne veruje v pričujočnost Gospoda. Zakristan, ki veruje, bi pa le moral svojo vero izpričati z lepim poklonom. Kolikor poznam naše sestre zakristanke, mislim, da ta obsodba zakristanov njim ne velja; da dajejo v tem dober zgled.

Rožni venec pred sv. mašo.

Ko pridem k sv. maši, vidim, da vsi župljani molijo rožni venec. Pravzaprav bi morala reči: franke. Par mož, zastopnikov močnega spola, ostaja zadaj — kot cestinar. To je lepa navada, lepa priprava na sveto daritev. Spomnim se, da smo v naši cerkvi v Vojniku skupno molili rožni venec, ko smo čakali na sv. mašo. Tisti, ki smo prišli od daleč, smo zmolili vseh 5 skrivnosti in še kaj povrh...

Iz življenja svetnikov izvemo, da se ne nekateri od njih pripravljeni na sv. mašo vse popoldne. Drugo jutro dopodne pa so se zahvaljevali za njo. Eden od teh, ki je tako visoko cenil in ljubil sv. mašo, je bil 12. maja 1965 prišten blaženim. Njemu je bila pot do oltarja hitra. V dveh letih je storil 1,200 čudežev, priznanih od sv. Cerkve. (Ubogi naš Slomšek! Kako dolgo bo moral še čakati naših molitev, da bo lahko začel delati čudeže!) Ta blaženi našega stoletja je Father Charbel. Živel je kot menih maronitskega obreda na neki gori v Libanonu. Umrl je l. 1898. Pokopani je bil v samostanski grobnici. Ker se je tam večkrat prikazala neka luč, so postali menihi pozorni. L. 1950 so odprli krsto Fr. Charbela. Njegovo truplo je bilo nespremenjeno in tudi obleka je bila ohranjena. Iz njegovega telesa je tekla neka tekočina, podobna krvi. Čez dve leti so zopet odprli krsto in našli vse neizpremenjeno. Sedaj jo odpro vsako leto. Razni zdravniki so preiskali truplo in tekočino in pustili v rakvi spričevalo, da se to ne dogaja naravnim potom. Nastane vprašanje: Zakaj se to dogaja? Da Bog že sedaj povelja svojega služabnika, ki je tako cenil sv. mašo. Pripravljaj se je na njo s prečiščevanjem popoldne in se zopet zahvaljeval za njo vse dopoldne.

Kako pa mi cenimo sv. mašo, ta največji dar, ki nam ga more Bog nakloniti? Ali jo ljubimo? Se je udeležujemo, ako le imamo kaj časa? Ali nam vest nič

Slovenik z druge strani — še enkrat

MILWAUKEE, Wis. — Lani sredi julija sem v članku "Slovenski zavod v Rimu z druge strani" skušal opozoriti na razdiralnost knjige "Cerkev v poglobitvenem procesu", ki jo je napisal Slovenikov spiritual p. Truhlar. Na koncu članka pa sem nakazal nezdav vpliv, ki ga pisec take knjige nujno ima na zavodove gojence.

Mesec dni nato je rev. Vogrin sporočil v članku z istim naslovom, da p. Truhlar ni več Slovenikov spiritual in ne več v zavodovem vodstvu in da je zato bil moj članek brezpredmeten. Misel o brezpredmetnosti je Vogrin najbrž ponovil po pismu iz Slovenije. A o božiču o tem sporočilu niso v Gorici še nič vedeli, kot je bilo razvidno iz dr. Humarjevega članka na temle mestu sredi januarja. Zato se posled sprajujem, ali ni bilo morda sporočilo o p. Truhlarju le za izvoz, le za slovenske rojake v Združenih državah in Kanadi? — Kakorkoli že, p. Truhlar zame ni (bil) edini kamen spotike pri Sloveniku. So še drugi. Nekaj teh sem nakazal že v juniju 1969 v članku "Slovenski zavod v Rimu — nekaj drugačnih pogledov". Nekaj novih pa bom navedel v temle sestavku.

Omenim pa, da je v pismu uglednega duhovnika iz Slovenije (ni pisal meni) tudi rečeno, da je bil moj lanski članek zanj v marsičem poučen, da je ocena p. Truhlarja v njem kar objektivna in da so mi s te strani celo hvaležni zanj. Takega priznanja iz domovine nisem pričakoval.

Če sem se za svoj lanski članek pri kom učil (čikaški sodelavec "Slovenske države", sept. 1972, M. Geratič misli, da sem v slepoti ali pa v zlobnosti posnemal Jurčevec "Sij"), potem sem se pri nekaterih amer. katol. časnikarjih, ki neizprosno razgaljajo modernizem v Cerkvi v vseh njegovih oblikah in nastopih ter se na visoki intelektualni ravni pogumno spoprijemajo z njim. S

ne očita? Raje beremo časopis ali gledamo TV? Ne bodimo samo nedeljski verniki! Ko bomo umirali, bomo najbolj obžalovali, da se nismo hoteli okoristiti z milostmi sv. maše. Smo dobro vedeli, kaj je sv. maša, a smo zakrknili srca, da nismo slišali zvona, ki je vabil v cerkev, da pol urice posvetimo Bogu.

Neka mati piše duhovniku — med drugim: "Vsi moji otroci so že poročeni in lepo vzgajajo svoje otroke. Najmlajši sin, ki je že poročen in ima že dva otroka, je pa moj velik križ. Ne hodi več k sv. maši. Drugače pa je zelo dober človek. Ko mu prigovarjam, naj gre ob nedeljah k sv. maši, pravi: 'Mati, pustite me! Želim imeti vašo vero. A če je nimam, ne morem biti hinavec, da bi hodil k maši, v katero ne verujem.' Kaj naj storim, da bo moj sin zopet veroval? Nekeč sem mu dejala: 'Dokler bo kak duhovnik povzdigoval sv. Hostijo, bom vedno prosila evharističnega Gospoda, naj ti da milost vere v Njegovo pričujočnost.'"

Duhovnik je potolažil mater, naj ne neha moliti za sina. Da ni njena krivda. Današnja mladina nima ponekod pravega katoliškega pouka. Učijo otroke, da je obhajilo obed ali piknik. Ne razložijo otrokom, da je sv. obhajilo prejem Boga in človeka, z dušo in telesom, krvjo in mesom. Sv. maše ne razložijo. Ker otroci ne vedo, kaj se dogaja na oltarju, jih ne vleče v cerkev. Ko bi bili v šoli dobro poučeni in če bi dom z zgledom učil, bi bilo marsikje drugače. Učitelji verouka morajo učiti, kot je Kristus učil. Sami se morajo poglabiti Vanj. Zajemati bi morali iz Njegovega Sreca in dajati mladini.

s. M. Lavoslava

tistim razkrojevalnim modernizmom, ki ga je v domovino tako krepko zanesel in ga podprl ravno p. Truhlar.

V članku "Ali je slovenski Cerkvi potreben Slovenik" (ponatisnjen na tem mestu 15. jan.) je rev. dr. K. Humar skušal zavrtni moje gledanje na Slovenik in na p. Truhlarja — prav tako tudi gledanje "Sijevega" Lektorja — obenem pa navaja razloge za Slovenikovo potrebnost. Dr. Humar je prepričan, da njegove potrebnosti je kljub osebnim skušnjajm, ki jih navaja, preveč enostranski, da bi k temu molčal. Slovenski rojaki v Združenih državah in Kanadi in drugod po svetu imajo pravico do bolj realističnega prikaza o Sloveniku. (Pripomnim pa, da se je leta sestavek iz več razlogov zakasnil skoro za dva meseca.)

Dr. Humar pravi, da nam je Slovenik potreben zaradi vere. — Kako pa je bilo z vero Slovencev tedaj, ko je bilo do srede 19. stol. po odredbah Jožefa II. prepo vedano duhovnikom študirati v Rimu? Slomšek, Jeran, Mahnič niso študirali v Rimu, pa so vendar bili zgledno rimski. Isto velja za Jegliča, Sedeja, Učiča in Rožmana ter druge dunajske doktorje do leta 1918. Menda ni glavna vez s Petrovo skalo nek zavod v Rimu? So vendar druge močnejše vezi: predvsem z Rimom hierarhično zvezane škofijske cerkve pa veru duhovnikov in vernikov v Petrov primat in Petrovo skalo ter zvestobo tej skali. Od srede 19. stol. naprej, zlasti po nemškem kulturnem boju, so se slov. katoličani zelo prizadevali biti rimski, ker so se zavedali: ibi Petrus, ibi Ecclesia (kjer Peter, tam Cerkev), dasi v Rimu ni bilo nobenega slov. zavodnega monsignorja ali profesorja. Zato je ironija brez pomena, da smo po sto letih zvestobe Petrovi skali morali javno v knjigi (bivšega?) Slovenikovi, da se nismo hoteli okoristiti z milostmi sv. maše. Smo dobro vedeli, kaj je sv. maša, a smo zakrknili srca, da nismo slišali zvona, ki je vabil v cerkev, da pol urice posvetimo Bogu.

V uvodniku goriškega Katol. Glasu z dne 10. dec. 1972 je povedano, da "se je v Ljubljani precej razširil modernizem... Tam so imele nove teze modernih teologov velik odjek med študirajočimi bogoslovci". Duhovnik, ki to piše, se sprašuje, "ali je vzgoja na ljubljanski teološki fakulteti pravilno usmerjena?" — V zvezi s Slovenikom se bo ob tej neveseli vesti marsikdo vprašal: Kolikšna je verjetnost, če že ne poročstvo, da se bodo duhovski gojenci v Sloveniku znebili tega modernističnega duha, ki ga prinesejo s seboj iz Ljubljane? Žal te verjetnosti ni. Od predstavnikov Slovenika, ki nam jih je na temle mestu naštel rev. Vogrin, ni proti Truhlarjevemu "Poglobitvenemu procesu" nihče napisal kake razprave ali pa opaznih člankov, ki bi sloneli na tisti preizkušeni in zdravi teologiji, ki jo čutimo v tedenskih nagovorih papeža Pavla VI. Če je zmogel ob tel. Truhlarjevi knjigi napisati cel niz člankov rev. France Dolinar, ki tudi stalno živi v Rimu, in če je tržaški laik prof. Beličič čutil dolžnost, da s člankom v Katoliškem Glasu opozori na razdiralnost Truhlarjevega "poglobitvenega procesa", zakaj ni tudi kdo od Slovenikovega vodstva napisal kaj tako potrebnega? Mar je te predstavnike zavoda v

(Dalje na 3. strani)

NEHVALEŽEN SIN

POVEST

SPISAL MALOGRAJSKI

Tujec pomolči nekoliko, potem pa nadaljuje: "Jaz poznam sina, tega moža, ki nas je malo prej zapustil, že dolgo. Seznanila sva se bila na Dunaju, kajti študirala sva ob enem in istem času, akoravno se jaz nisem učil pravic, kakor on, ampak sem se pripravljaj za profesorja. Bil je to jako lahkomišeln in razuzdan fant. Vem tudi, kako je bilo z onim denarjem, o katerem je bil pisal očetu, da ga je izgubil. Tisto ni bilo vse vkup nič res! Ko je bil prišel na Dunaj, ga prvi čas ni bilo ugnati. Popival je cele noči in pa se igral je po kavarnah. Na Dunaju pa je pri takem življenju par stotakov kmalu proč. Tako tudi on čez nekaj tednov niti bora ni imel več. Pač pa je imel že precej dolga. To je bila, velika napaka, da mu je dal oče toliko denarja s seboj. Se bolj nespametno pa je bilo, da je verjel njegovim lažem in mu je precej zopet poslal večjo svoto. Mož je bil preveč zaupljiv do svojega sina. Slišal sem na lastna ušesa, kako se je sin norčeval iz očeta, da se je šel tako na limanice. Vdaj se je nadalje veselju in uživanju, akoravno ne smem zahvaliti, da je bil pozneje malo bolj previden, in da se je posebno igre bolj izogibal. Zlasti pa je bilo odveč, da ga je oče tudi poznejša leta še podpiral; kajti imel je ne navadno srečo ta človek. Dočim smo se vsi drugi, ki smo bili bolj potrebni, zaman trudili, da bi dobili kak zasluzek, ga je imel on, kolikor ga je hotel. Poučeval je po najboljših hišah in bil je preskrbljen z vsem, tako da je imel očetov denar lahko še za poseben pobilšek. No, zato je pa tudi živel, kakor kakega grofa sin, in mi drugi rojaki njegovi smo bili pravi revčki proti njemu!

Jaz v tistih časih njegovih razmer še nisem poznal, in sodil sem, da mora biti njegov oče zelo premožen mož, ker ga je navzlic temu, da je imel vsega dosti, vendar še zalagal z denarjem. Zdaj še le izprevidim, kako nepošteno je ravnal, da se je očetu lagal ter mu kradel denar iz žepa. Vrh tega pa še ta nehvaležnost!... Sicer pa je bil zmeraj nekako čuden človek.

Naključje je naneslo, da sva se po več letih sešla zopet v Gradcu. On je bil poklican tja kot sodni svetovalec, jaz kot profesor. Ko se nekoč srečava, pozdravim ga jaz jako prijazno, kakor se to spodobi za stara znanca, a on se naredi tako, kakor bi me ne poznal, in kakor bi se ne mogel več domisliti name.

"Tudi prav!" rečem sam pri sebi, in od tistega časa ga nisem več ogovarjal. Slišal pa sem o njem marsikaj, kar mu ni bilo baš v čast, in tudi to so pravili, da živi še zmeraj jako razkošno. Oženil se je bil dokaj bogato, in njegova žena, kolikor vem, je jako ljubezniva. Gotovo bi ne bila imela nič zoper to, ako bi ji bil pokazal svojega očeta. Neusmiljeno je bilo torej in upravičeno se ne da na noben način, da je ravnal tako z njim. Grdo in vnebovpijoče je bilo njegovo dejanje, in mislim, da se ne bodele preveč čudili, ako vam povem, kaj ga je doletelo. Ravno predno je začel praviti njegov oče svojo žalostno povest, sem čital v časopisu, da so ga zaprli. Poneveril je namreč precej uradnega denarja..."

Vsi ostrme spričo te novice. Tujec pa nadaljuje:

"Da, žalostno je končal ta ošabni in visokoletni mož! Če bi bil lepo ponižen in bi se ne bil sramoval svojega ubogega očeta, ne bilo bi prišlo tako daleč z njim. O, njemu se bo še slabo godilo! Da bi ga obdržali v službi, na to še misliti ni. Po-

kojnine mu najbrž tudi ne bodo dali nobene. Premoženje svoje soproge je pa gotovo tudi že do malega porabil. Čakajo ga vse, kako bridke ure... Ne časti, ne denarja ne bo imel, in kdo ve, ali ne bo kdaj še ubožnejši, nego je njegov oče... Toda očetu ne pravite ničesar o tem! Kakor sem posnel iz njegovega pripovedovanja, ga ima še zmeraj jako rad. Ta novica bi ga gotovo hudo pretresla... Dosti je trpel radi svojega sina; čemu bi mu še s tem težili srce!..."

Ta opomin tujega moža pa je malo izdal. Novica o Kovačkovi sinu se je raznesla naglo kakor ogenj po vasi, in tako ni bilo drugače mogoče, nego da je tudi stari Kovaček kmalu slišal o nesreči, ki je zadela njegovega sina.

Tisti, ki so mu prinesli žalostno novost, so pravili potem, kako da je ostrmel in se ustrašil. Sklonil se je najprej po koncu s klopi, na kateri je sedel, nato pa se je obnemogel zgrudil nazaj. Spravili so ga v posteljo. Prve besede, ki jih je izpregovoril po daljšem molku, so bile: "O Bog, usmili se ga in ne zavrzi ga!"

Nekoliko dni po tistim pa so starega Kovačka nesli k zadnjemu počitku...

Nehvaležnost sinovo je prenašal, prenesti pa ni mogel nesreče njegove.

KONEC

SLOVENIK Z DRUGE STRANI — ŠE ENKRAT

(Nadaljevanje s 2. strani)

Rimu zadržal obzir do pom. škofa Grmicha v Mariboru, ki je knjigi napisal uvod? Kaj pa če jih ni zadržal — čeprav žive v zahodni politični svobodi v Rimu — obzir do kom. režima v Ljubljani, ker je p. Truhlar te-

mu režimu tako dobrodošel teolog? A za vero in pravovernost je včasih treba iti v boj! Tako so nas nekoč učili. Pa ne le učili, ampak tudi zgled dajali. So se zavedali, da mlade ljudi pritegujeta zgled in enoumna odločnost.

V zadnjih treh, štirih letih prihajajo tudi v Cerkev v domovini vse tiste novotarje, zaradi katerih smo bili v preteklih letih tu v Združ. državah in Kanadi tolikokrat duhovno bolni. Ne mislim pri tem na potrebne spremembe, ki jih je narekovalo spremenjeno mestno življenje, ampak na duha existencializma in imanentizma, pa teilizma in teologije procesa, ki se skriva za mnogimi novotarijami. Tega duha širijo slov. modernistični teologi z revijo "Znamenje", pa s ciril metodistijskim "Glasnikom". In proti tem teologom v domovini ni nobene protiteži, kot jo, hvala Bogu, sedaj že opazimo na temle kontinentu. Prav za prav sta doma taka protitež in ravnotežje politično nemogoča, ker za to poskrbi komun. režim. Ta namreč dobro ve, da modernisti krepko slabijo Cerkev na znotraj. Zaradi tega bi človek pričakoval, da bodo predstavniki Slovenika v svobodnem večnem mestu tisti, ki bodo tvorili s svojimi razpravami, članki in predavanji — saj so vsi učeni monsignorji — protitež temu razkrojevalnemu modernizmu v domovini. Če bi pri Sloveniku imeli kaj pokazati v tej smeri, potem bi slov. rojaki po svetu smeli pričakovati, da se bodo Slovenikovi gojenci navzeli zdravega Petrovega duha. Žal pa, da Slovenikovi predstavniki nimajo nič tega pokazati.

Pa vzemimo bolj konkreten primer. V letošnjem februarju so prinesli amer. katol. tedniki, tako škofijski kot splošni, vest amer. škofovske NC — vest je bila z Dunaja! — da je prefekt papeževe kongregacije za cerkveni nauk kardinal Šeper lani zavrnil in opomnil ljubljanskega škofa Pogačnika, ker da se je

ta ob papeževi okrožnici Humanae vitae postavil na stališče francoskih škofov; obenem pa je kardinal odgovoril škofom Jugoslavije, da po njem papež Pavel VI. ponovno potrjuje vso obvezujočo veljavnost okrožnice. (Za razumevanje te NC vesti, ki so jo mogli brati vsi slov. rojaki šiirne Amerike, naj dodam tole: Pred dobrim letom je nadškof Pogačnik kot načelnik teološkega odbora škofov dal — brez prave potrebe in kaj nemodro — slovenskim in hrvaškim moralnim teologom to okrožnico v razpravljanje in na glasovanje. Večina teh se je postavila na "francosko" stališče, pri čemer smemo videti velik posreden vpliv p. Truhlarja in E. Kocbeka. Kot mi je v jeseni omenil obiskovalec Slovenije, je to stališče teologov že mogoče brati v poljudnem pisanju doma. Zavrnitev iz Rima je bila očividno res potrebna!) Ob tem neveseljem primeru smo upravičeni vprašati, kaj so predstavniki Slovenika skušali storiti in kako pripomoči, da bi ta okrožnica Pavla VI. bila sprejeta v domovini tako, kot je napisana. Kje so njihovi članki ali pa kaka brošura v tem oziru, ki bi nam dokazovali, da so s Petrovim naslednikom tudi ob tej nepopolni okrožnici, slovenskim rojacom po širnem svetu pa nudili upanje, da gojenci v Sloveniku res vdihavajo Petrovega duha. Tako bi vsaj slovenski rimski monsignorji postavili neko protitež E. Kocbeku, ki se v svoji brošuri "Eros in Seksus" postavlja nad papeža Pavla VI. in hoče biti Slovincem moralni učitelj. (Tisti Kocbek, ki se je kot "progresiven katoličan" priključil komunistični revoluciji in je zato največji idejni zvodnik v slovenski zgodovini in soodgovoren za vse komunistično nasilje nad Slovenci!) Žal da predstavniki Slovenika nimajo nič pokazati v tem oziru. Sicer pa, kakor neki naj bi imeli, ko pa je msgr. Jezerniku Kocbek velik teolog, Slovenikovi gojenci pa so v preteklih letih navduševali

za Kocbekov "novi socializem" in nekaterim obiskovalcem hitro postregli s Truhlarjevimi polemični spisi. Taki glasovi so prihajali sem.

Samo tile kriteriji, ki sem jih nakazal v teh treh odstavkih, morajo biti za nas po svetu merodajni pri ocenjevanju in vrednotenju Slovenika. Nič pa Slovenikova stavba! Zato ni mogoče razlikovati med Slovenikovim vodstvom in Slovenikovo ustanovo. Ustanove se ocenjujejo po tem, kako opravljajo svojo nalogo in funkcijo. Zato me tudi ne more impresirati bližnje (že tretje) odprtje Slovenika in njegova blagoslovitev, pa čeprav bo izvršena z vso slovesnostjo.

Dr. Humar pravi, da potrebujemo Slovenik kot Slovenci, kot narod. Na prvi pogled je ta trditev zelo prepričljiva. Toda malik slovenski narod naj ne posnema slepo velikih narodov. Tudi gledanje zavoda v Rimu ne! Mali narod si mora pri tem zastaviti temeljno vprašanje: Katera pot bo prinašala boljše sadove, ali pošiljanje mladih duhovnikov v lastni zavod v Rimu ali pa je vse bolj priporočljivo pošiljanje duhovnikov v zavode velikih narodov tako v Rimu kot v drugih evropskih mestih.

Ob mednarodnih kongresih v Ljubljani pred vojsko se je pokazala velika potreba po duhovnikih in laikih, ki bi znali jezike drugih narodov in imeli poznanstva med njimi. Isto potrebo smo kruto občutili v usodnem maju l. 1945, ko smo se na Koroškem srečali z angleško vojsko. Ljudi, ki so med nami na nesrečnem vetrinjskem polju znali angleško, je bilo mogoče prešteti na prste. Med več kot 20,000 ljudmi! In najbrž so bili med temi le trije, ki so nekaj malega poznali angleški svet iz lastne skušnje. Zato smo bili v angleških očeh še toliko manj vredni.

Ta skušnje krepko govore za to, da je za slovenski narod vse bolj priporočljiva pot, da pošilja svoje duhovnike ne le v Rim,

ampak tudi v Innsbruck, Freiburg, Pariz in druga evropska središča. Če mogoče tudi v angleški svet.

Za tistega slovenskega duhovnika, ki konča bogoslovje v Ljubljani in je nato poslan v Rim in bo tam živel v slovenskem zavodu, je nevarnost, da bo živel v slovenskem ghetu. To mnenje je izrazil tudi ugledni slov. kulturni delavec med nami dr. R. Ložar, ki je veliko hodil na mednarodne arheološke kongrese in mednarodne umetnostne razstave ter bil kot ravnatelj etnografskega muzeja v Ljubljani do maja 1945 v stalnih stikih z muzeji sosednjih narodov. Podobno misel je izrazil tudi pok. Ivan Avsenek, ki je vedel iz lastne skušnje, kaj je treba znati za mednarodno trgovino. V pismu julija 1969 mi je zapisal: "Moti pa me nekaj drugega: zavod bo postal neke vrste nacionalni ghetto." Na nevarnost zapiranja v slovenski ghetto je opozoril tudi sedanji rektor Slovenika msgr. Jezernik. Prav iz tega razloga je bil pri prvih razgovorih o zavodu proti njegovi ustanovitvi. (Vsekakor zanimiv podatek za zavodovo zgodovino!)

Zato naj bi mladi slov. duhovniki, ki so poslani v Rim nadaljevat študije, živeli v zavodih velikih narodov, da se v vsakdanjem stiku nauče njih jezika, spoznajo njih kulturo, si pridobijo širšo razgledanost in se tako znebe provincialnosti, obenem pa si pridobijo prijateljstva in poznanstva. Pripomnim pa naj, da zavodi velikih narodov v Rimu ne poskušajo potujčevati. Vem za primere, da se je slovenska narodna zavest obmejnih slov. bogoslovcev utrdila ravno v takih zavodih.

Ker sem svoje begunstvo po vojski preganjal skoro štiri leta v Rimu in ker sem imel med slov. duhovniki in bogoslovci sošolce in znance z ljubljanske klasične in celo svoje bivše učence s te gimnazije — čez 20 bi jih mogoče naštet — sem po njih dobil precej vpogleda v rimske razmere. Na podlagi tedanjih razgovorov in poznanja Rima sem slejkoprej prepričan, da slovenski narod potrebuje v Rimu Slovenski duhovski dom, ki bi vod vodstvom izbranega duhovnika zbiral, družil in povezoval vse slovenske klerike, ki žive raztreseni po celem Rimu. V tem domu bi bili slov. duhovniki in bogoslovci deležni tople slovenske domačnosti. Izbrana slov. knjižnica in slov. tisk se pri tem razumeta sama po sebi.

Za tak Slovenski duhovski dom bi najbolj ustrezalo eno nadstropje primerne rimske stavbe v središču mesta. Taka rešitev bi bila za Cerkev v Sloveniji in za slovenski narod daleč najboljša, ker bi se izognili zapiranj v slovenski ghetto, obenem pa bi bila veliko cenejša in zmogljiva. Toda v sedanjih razmerah politične razdeljenosti in razlik med nami pa ker je v Rimu zahodna politična svoboda, ne pa tudi v Ljubljani in v Sloveniji, naj Slovenski duhovski dom v Rimu ostane le idealni cilj.

(Dalje)

Janez Grum

Help Wanted — Female

GENERAL HOUSEWORK
congenial family, steady, one or two days a week. English speaking not necessary. — 831-2254. (89)

General Office Work
Typing, knowledge of Slovenian. Short hours. Call 431-0628 (x)

IŠČEMO URADNIŠKO MOČ

Ameriška Domovina išče zanesljivo uradniško moč, moškega ali ženskega, z znanjem slovenščine, angleščine in tipkanja. Nastop službe takoj. Oglasite se osebno ali pismeno.

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio 44103
431-0628

Male Help Wanted

FITTER

for heavy welded steel plate fabrication. Must be able to read blueprints. Steady. Over-time. Union shop. Full fringe benefits. Apply in person or call 881-8100 for appointment.

RELIABLE STEEL PLATE CO.
2330 E. 79 St. (89)

Moški dobi delo

kot pomivalec posode ponoči v Sorn's Restaurant, 6036 St. Clair Ave. (87)

HIRING NOW

for new lamination and fabrication dept.
ENAMEL PRODUCTS CO.
off Memorial Shoreway
341 Eddy Rd. (44108)
Write or call 451-1313
ask for Mr. Walter (90)

Zdaj najemamo
za nov oddelek klanja in oblaganja ter izdelovanja
ENAMEL PRODUCTS CO.
off Memorial Shoreway
341 Eddy Rd. (44108)
Write or call 451-1313
ask for Mr. Walter (90)

Porter & Dishwasher

Wanted — honest, sober. Salary, paid hospitalization, room & board. Paid vacation. East side country club. Call Joe Vislocky 831-9400. (88)

Moški dobijo delo

v pekariji na tekočem traku. Nič znanje potrebno. Zglasite se osebno.

WELCH FOOD CO.
1220 W. 9 St. (92)

Help Wanted Male & Female

Custodian Couple

Man must be experienced in general maintenance; woman to handle cleaning operation. Mature, full time, no children or pets. Deluxe 24 suiter in Shaker Hts. Good salary, exceptional 2-bedroom apt., all utilities included. 751-9435. —(87)

MALI OGLASI

Naprodaj

Dvodružinska hiša na Huntmere Ave., eno stanovanje prazno in enodružinska na Mohican Ave. prazno. Kličite KE 1-9286 ali IV 1-1626. (93)

Posestvo naprodaj

zidano, z dohodkom, tri stanovanja, z eno trgovino, zasedeno. Dober dohodek za vaš denar.

YAKKEL REALTY
944-5440

Barvam

Hiše zunaj in znotraj. Dobra cena. Kličite od 5. do 7. ure zvečer, 361-1927. —(90)

Naprodaj

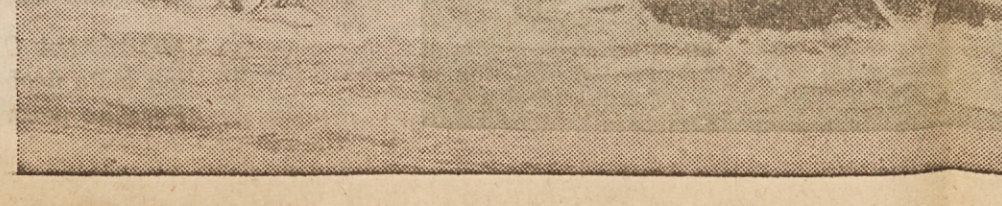
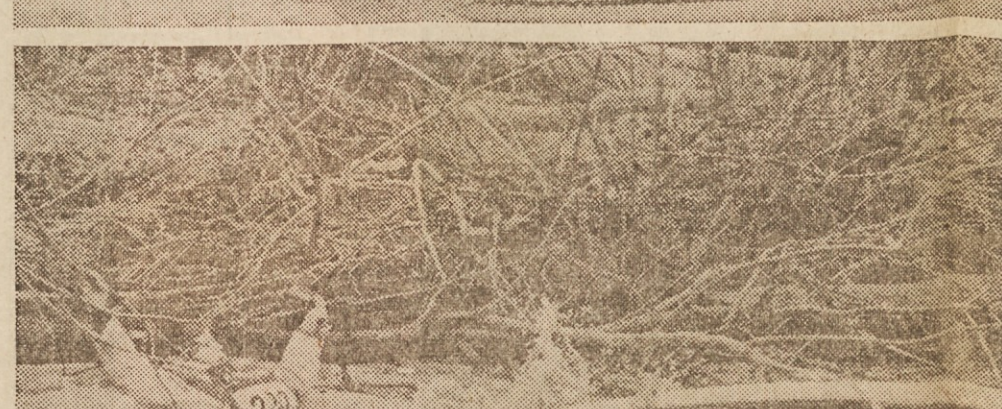
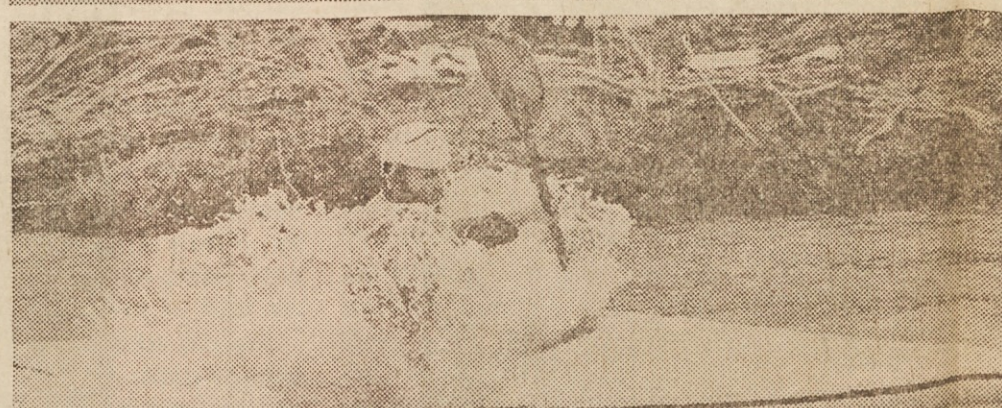
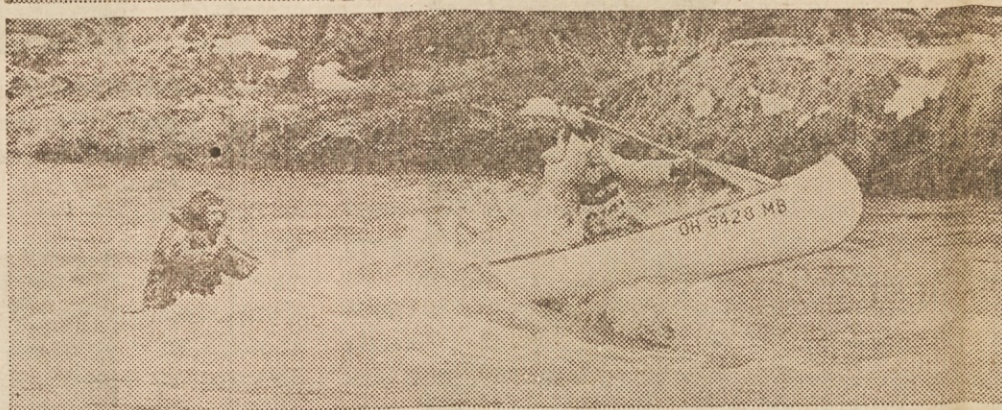
hiša v bližini cerkve sv. Vida šest sob spodaj, tri opremljene sobe zgoraj. Kličite 391-8123 ali 481-1327. (89)

Bungalow naprodaj

severno od bulevarda, \$28,900.
GEO. KNAUS REALTY
481-9300 819 E. 185 St.

Naprodaj

Zelena zofa, 80 inč dolga, v dobrem stanju, \$75.00, stoječa Victrola, se navije na strani, v dobrem stanju, \$60.00. Kličite zvečer 531-2198 —(91)

RAZLIČNI NAČINI

ČOLNARJENJA — V

čolnu se lahko vozimo

na mirni vodi z veslanjem ali z motorjem. Isto

velja tudi za tekoče vode, le da je na njih razvit

šport veslanja v razne

vrste čolnih. Zname so

tekme kajakov, pa tudi

kanujev. Na teh slikah

so prizori z nedavnega

petega letnega tekmovanja

kanujev na reki Vermilion v Ohio.

RAZPOROKA

ROMAN

Spisal PAVEL BOURGET — Prevedel A. KALAN

Njen obisk pri izgnancu v ulici Servandoni je bil pri tem le neznatna epizoda. Ta tragedija se še ni razvila, toda že strah pred bližnjimi konflikti je tako silno razburjal živce te žene, da se je morala onemogla nasloniti na držaj, ko je prišla na vrh stopnjice drugega nadstropja in je po naročilu hišnikov pozvonila pri vratih na desno. Skoraj se začujejo od znotraj koraki, ki so ji udarjali na srce. Duhoven odpre vrata ter obstoji čudeč se nenavadnemu obisku. Glas zvončka ga je iznenadil pri črni tabli, kjer je delal; držal je še v rokah bele krede. Njegova oguljena sourtana, njegova brada stara tri dni, njegovi dolgi rudečkasti, sem in tja osiveli lasje — vse to je kazalo, kako malo se briga šestdesetletni starček za zunanji svet in zase. Poleg tega majhna, neznatna postava in njegov otroško rudeč obraz, vse to bi mu dalo nekak komičen izraz, ko bi ne bilo negovo čelo plemenito, visoko in z značilnimi gubami preorano — čelo kakeršno bi bil Lavater imenoval "čelo preiskovalca" — in ko bi ne bil imel tako izredno lepih plavih oči, ki so se svetile jasno in prozorno kakor otrokove oči. Njegov pogled je izražal plašljivost mesečnega geometra, katerega je strast števil na mogočnih perotih odnesla na tisoče milj daleč.

Ker je gospa Darras molčala, iznenadena, ko je videla pred seboj vse kaj drugega, nego je bila podoba, ki si jo je bila ona napravila o slovečem oratoriju, tedaj on spregovori prvi:

"Najbrže ste se milostna zmotili na vratih", dejal je priprosto.

"Mislim da ne", reče gospa, "vsaj ste vi gospod Euvrard, prečastni oče Euvrard?..." In ni mu dala časa, da bi ji odgovoril razen z znamenjem. — "Oče moj", dejala je, "prosim vas, da me vsprejmete. Pridem k vam brez priporočila, ker sem čisto krat slišala hvaliti vašega velikega duha in vaše plemenito srce in jaz tako silno potrebujem pomoči..."

Mej tem je vstopila na tesni hodnik. Duhovnik povabi nepoznani v sobo, ki mu je služila za knjižnico. Nekako brez volje ji je vstregel, dasi njegov obraz nikakor ni mogel zakriti nevolje, ki ni izhajala samo odtod, ker je moral prekiniti s svojimi študijami. Toaleta te dame, njena lepota, zraven pa njena razburjenost in vsiljivost, vse to mu je dalo povod misliti, da ima pred seboj svetno damo, zapleteno v kako ljubimsko afero. Mož študij in pisarne, ki se je malo pečal s pastirovanjem, ker je po dovršeni politehniki takoj vstopil v samostan, je bil popolno iz sebe ob misli, da bi moral svetovati v stvari, ki je bila popolnoma tuja njegovim navadnim mislim. Vendar on je bil duhoven in sicer dober duhoven, zato je takoj obžaloval svojo premajhno ljubezen do bližnjega. Z veliko nevoljo je odstranil razne papirje s svojega jedinega fotelja, a se je opravičil, češ da ima tako velik nered v svoji sobi. Ker se je šele pred dvema tednoma preselil, ni še uredil svojih knjig, ki so ležale kupoma na deskah ob steni med papirji in mapami. Štirji s slamo prepleteni stoli, pisalnik v kotu in klečalnik, to je bila vsa oprava njegove sobe, ki sta jo razsvetljevali dve okni, na katerih sta po strani viseli zavesi kupljeni narejeni in zelo kratki. Na kamenitem ognjišču je bila svetilka s špiritom, kaserola in nekaj ostankov zajutрка. Gost te

borne sobice si je sam kuhal z nekim mirom stoika, o čemer je pričala tudi črna tabla ob oknu, popisana s skrivnostnimi čirčami, to je bil njegov duševni opij. Kazoči ji vse to, dejal je:

"Zal mi je, milostna, da vas moram vsprejeti v takih prostorih; toda ker poznate moje ime, veste, da sem izgnanec. Najbrže da bi bilo za državo nevarno, ko bi se jaz pečal s temi računskimi oblikami v hiši, kjer so drugi očetje proučevali zgodovino, arheologijo in hebrejščino! Upajmo, da je sedaj rešena ta uboga država..." Zasmejal se je ob tem nedolžnem dovtipu, s katerimi edinim se je maščeval nad svojimi preganjalci. Na to se zopet povrne k svoji prvi misli:

"Nekateri izmed teh patrov so se bavili tudi z duhovnim vodstvom in se še sedaj bavijo. Zato bi bilo morda bolje, da vam dam naslov katerega teh gospodov; ako si želite kakega praktičnega nasveta, pač kak matematik ni za to posebno pripraven. Naša veda..."

"Uprav vaše sloveče ime učenjaka me je privedlo k vam", prekine ga Mme Darras. "Povedala sem vam že, da sem čula, kako so govorili o vas, mej drugimi tudi moj mož. Tudi on je bilviš učenec politehnike kakor vi, ni pa posebno vnet za obleko,

katero vi nosite. Zato pa dovolite, da vam ne povem svojega imena. Njegovi tovariši in on imajo vaša dela v posebnih časih. Tudi ste bili sinu ene mojnjih prijateljic učitelj v Juilly. Po svojem možu poznam vašo duhovitost, po svoji prijateljici pa vašo plemenito dobrohotnost. Iskajoč duhovna, na katerega naj se obrnem v slovesnem trenutku svojega življenja, prišlo mi je iz tega dvojnega ozira vaše ime na um. Moj položaj je tako izvanreden, da sem se ogibal kakega navadnega duhovna in njegove duševne tesnotnosti. Vsaj jih je toliko, katerih idejal se zdi da je: duše odtujevati Bogu..."

"Jaz sem vam na razpolago, milostna", odovori ji oratorijan. "Ni vam treba povedati svojega imena, ljubše mi je, da mi ostane neznano..." Skrivnostne zadnje njene besede so ga potrdile v njegovi sumnji. Prepričan, da začuje obtožbo skesane grešnice, prelevi se na mah iz matematika duhovnik. Pomenljive besede apostolove: Omnibus omnia factus, vsem sem postal vse, bodo vsikdar ostale geslo v resnici duhovniškega srca.

Mme Darras opazi, kako naenkrat pozorna resnoba prežene zadrego, ki jo je trenutno pokazal duhovnik. Njegove plave oči, mimo katerih je ravnokar pohitel oblak raztresenosti, upr-

le so se vanjo z neko posebno resnobo, njegova beseda se je glasila oblastveno, prizanesljivo ob enem in ukazujoče kakor zdravnikova ob postelji bolnikovi, ko je dejal: "Jaz vam še enkrat povem, da sem manj sposoben, kakor kedo izmed njih duhovnov, katere ste vi po krivici imenovali navadne, ki pa dobro poznajo življenje. Toda ker zahtevate moje slabe luči, kaj torej želite?"

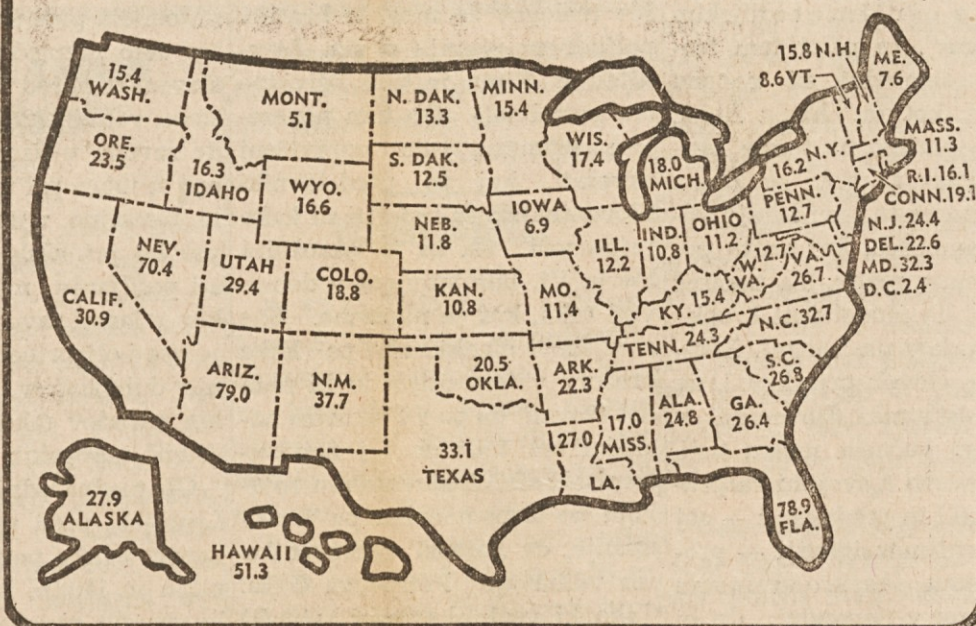
"Vznemirjena sem, častivredni oče" in pri tej besedi je zatrepetala tožna odkritost bitja, ki si želi do nagega odkriti rano svoje vesti, katero je dolgo časa varovala skrito, "vznemirja me potreba, približati se Bogu in to

hrepenenje se je zadnji čas prevrglo v grozno trpljenje. Bila sem zelo bogaboječa, dokler sem bila mlada. Pozneje nisem bila več; oprijeli so se me dvomi. Zdela se mi je, da nimam več nobene vere. In sedaj je dvanajst let, odkar ne živim več krščanski. Rekla sem, da se mi je zdela, ker nikdar nisem podcenjevala blagodejnosti vere. Dokaz temu je moja hči, katera sem hotela da se krsti... To ni bilo brez borbe... Deklica je rasla in sedaj je stara enajst let; otrok ni otrok njenega moža.

pripravlja se za prvo sveto obhajilo..."

Tu gospa zastane; prišla je do najprepronejše točke in zanjo ni našla takoj primerne besede. Ta zadrega, njene boječe v vodne besede, razmerje mej rojstvom hčerke in časom, odkar mati več ne prejema svetih zakramentov, vse to so bila znamenja, ki so se popolnoma vjemala s sumno, ki si jo je v duhu napravil M. Euvrard. Ta ženska je omožena, to je sama rekla. Padla je, njen

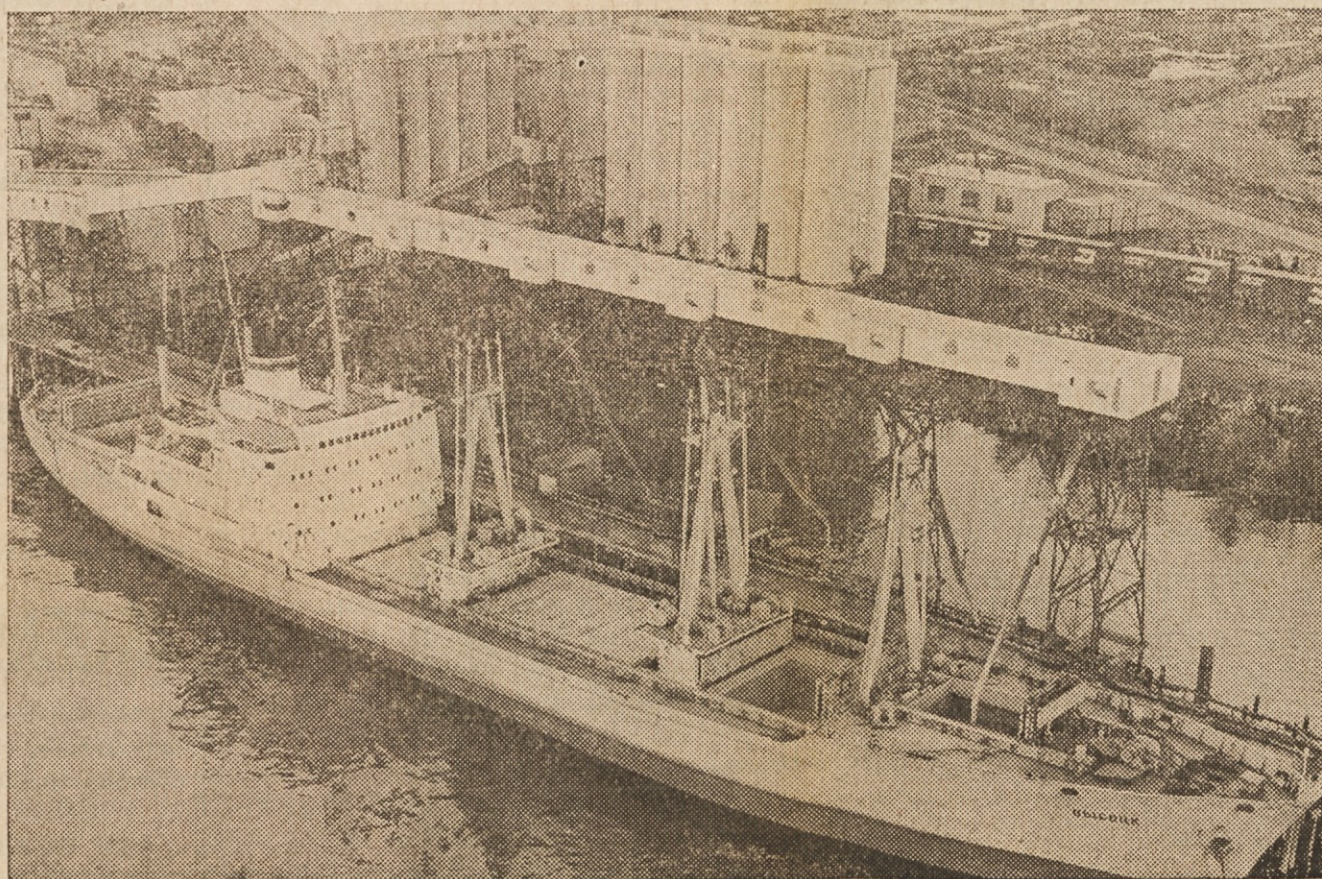
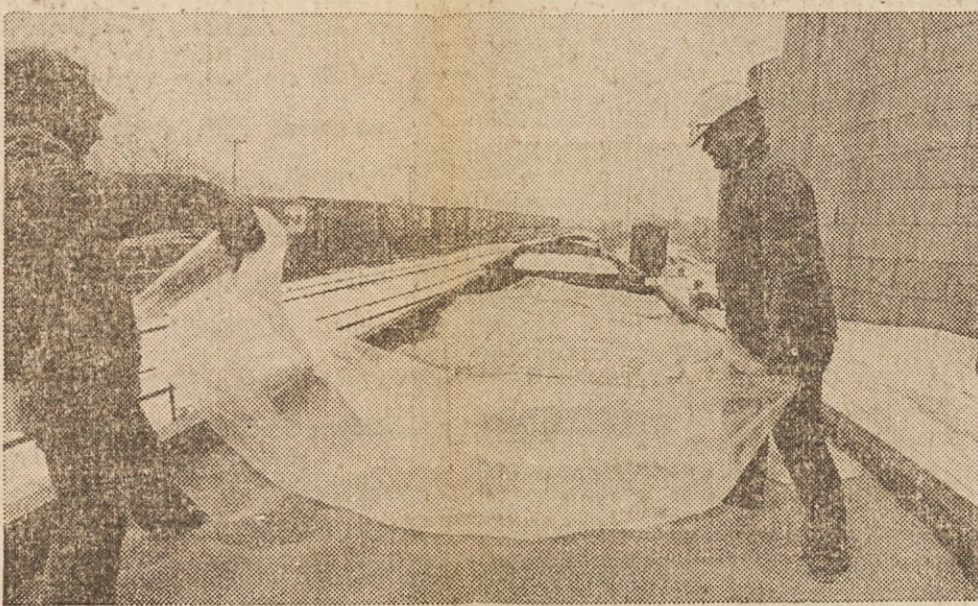
GROWTH OF THE 65-PLUS POPULATION

The number of Americans aged 65 and over increased by about 3.5 million, or 21.2 per cent, between the 1960 and 1970 censuses. During this period the number of elders rose from 15,560,000 to 20,066,000. Relative to the total population, the number of senior citizens rose from 9.2 per cent in 1960 to 9.9 per cent in 1970, say Metropolitan Life statisticians. In 1950, the proportion was 8.2 per cent. Every state experienced a rise in its old-age population after 1960. Newsmap shows 1960-70 percentage increase. In general, the northern states showed the smallest relative increase while the Southern and Western states experienced the largest.

Pšenica na poli v Sovjetsko zvezo

Lani so ZDA prodale Sovjetski zvezi preko 10 milijonov ton žita, predvsem pšenice, ko je bila letina v Sovjetski zvezi nezadostna in ni mogla kriti domačih potreb. Pridelek je bil za blizu 30 milijonov ton manjši, kot so računali. ZDA so vajene prodaje in izvoza žita, saj ga redno pride-lajo veliko preko svoje potrebe. Z njim so v preteklosti zalagale ves svet, v dobri meri — zastonj. Lanska prodaja žita ZS-SR je bila izredno obsežna, zato je pritisnila na prevozna sredstva, ki jih redno ni toliko na razpolago. Na sliki vidimo zgoraj, ko teče pšenica v odprt železniški vagon, na srednji sliki pa vidimo, kako te vagone, napolnjene z žitom za ZS-SR, pokrivajo, da se žito ne bi pokvarilo. Ti odprti vagoni služijo običajno za prevoz premoga. Na spodnji sliki vidimo sovjetsko ladjo Vy-stok, ko v pristanišču Longview, Wash., naklada žito iz velikanskih elevatorjev na bregu.

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

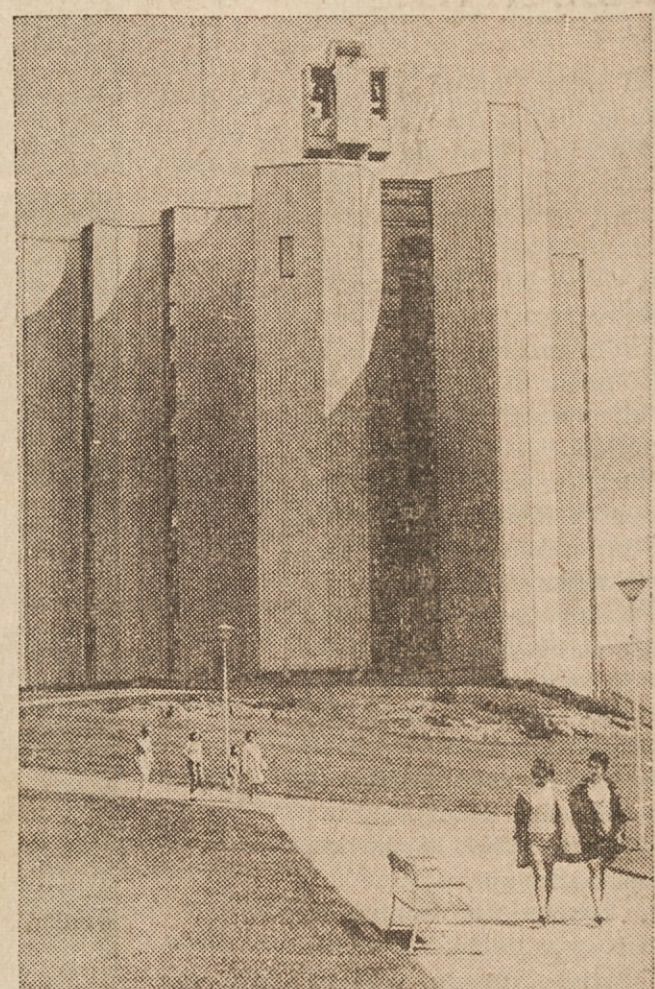
Ameriška Domovina

5117 St. Clair Avenue

431-0628

PRIZNANJE STA DOBILI — Glynis Johns (na levi) je pretekli mesec dobila Tony nagrado za "najboljšo igralko" v "Malo nočne glasbe", Debbie Reynolds pa za svojo vlogo "Irene".

MODERNA CERKEV — Tale cerkev na sliki je brez dvoma malo neobičajna. Zgradili so jo v Tampere na Finskem. Posebno pozornost vzbuja zvonik na vrhu stavbe.